TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2004. gada 21. oktobrī *

Lieta C-447/02 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 49. pantam, ko 2002. gada 11. decembrī iesniedza

KWS Saat AG, Einbeka [*Einbeck*] (Vācija), ko pārstāv K. Ronke [*C. Rohnke*], *Rechtsanwalt*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otrs lietas dalībnieks —

Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv D. Šennens [*D. Schennen*] un G. Šneiders [*G. Schneider*], pārstāvji,

atbildētājs pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda — vācu.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši K. Gulmans [*C. Gulmann*], Ž. P. Puisošē [*J.-P. Puissochet*], N. Kolnerika [*N. Colneric*] un H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*] (referents),

ģenerāladvokāts F. Ležē [*P. Léger*],
sekretāre M. Muhika Arsamendi [*M. Múgica Arzamendi*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 4. martā,

ņemot vērā lietas dalībnieku iesniegtos apsvērumus,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2004. gada 19. maijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Savā apelācijas sūdzībā *KWS Saat AG* (turpmāk tekstā — "*KWS*") prasa atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2002. gada 9. oktobra spriedumu lietā T-173/00 *KWS Saat*/ISTB (oranžās krāsas nianses), *Recueil*, II-3843. lpp., (turpmāk tekstā — "Pārsūdzētais spriedums") tiktāl, cik ar šo spriedumu ir noraidīts lūgums reģistrēt oranžo krāsu kā Kopienas preču zīmi dažām sēklu apstrādes iekārtām un dažiem lauksaimniecības, dārzkopības un mežsaimniecības produktiem.

Atbilstošās tiesību normas

2 Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts paredz:

"Nereģistrē:

[..]

b) preču zīmes, kam nav atšķirīgu īpašību [atšķirtspējas]."

3 Šīs regulas 7. panta 3. punkts paredz:

"Šā panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktu nepiemēro, ja preču zīme tās izmantošanas rezultātā ir kļuvusi atšķirīga [ieguvusi atšķirspēju] attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, par ko reģistrācija ir pieteikta."

4 Saskaņā ar minētās regulas 73. pantu:

"Biroja lēmumos norāda to pamatojumu. Lēmumi balstās tikai uz tādiem iemesliem vai pierādījumiem, par ko attiecīgajām pusēm ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus."

5 Šīs pašas regulas 74. pants paredz:

"1. Lietas izskatīšanas procesa laikā Birojs izskata faktus pēc savas iniciatīvas, tomēr lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz relatīvu pamatu reģistrācijas noraidīšanai, Birojs aprobežojas ar faktu, pierādījumu un argumentu, ko puses iesniegušas, pārbaudi.

2. Birojs var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi."

Prāvas fakti

6 *KWS* ir sabiedrība ar sēdekli Vācijā.

7 1998. gada 17. martā tā atbilstoši Regulai Nr. 40/94 Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (turpmāk tekstā — "Birojs") iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

8 Reģistrācijai pieteiktais apzīmējums ir oranžā krāsa kā tāda, kas atbilst HKS7 krāsu kodam.

9 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz ko tika pieteikta apzīmējuma reģistrācija, ietilpst 7., 11., 31. un 42. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam:

— "Sēklu apstrādes iekārtas, proti, attīrīšanai, kodināšanai, granulēšanai, šķirošanai, apstrādei ar ķimikālijiem, kvalitātes kontrolei un sijāšanai" (7. klase);

— "Sēklu žāvēšanas iekārtas" (11. klase);

— "Lauksaimniecības, dārzkopības un mežsaimniecības preces" (31. klase);

— "Tehniski padomi un profesionālas konsultācijas augu kultūras jomas lietās, jo īpaši sēklu nozarē" (42. klase).

10 Ar 1999. gada 25. marta lēmumu Biroja pārbaudītājs noraidīja šo *KWS* pieteikumu, pamatojot, ka attiecīgajai preču zīmei nav atšķirtspējas Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

11 1999. gada 21. maijā *KWS* par šo lēmumu iesniedza apelāciju Birojā.

12 Ar 2000. gada 19. aprīļa lēmumu (lieta R 282/1999-2, turpmāk tekstā — "Apstrīdētais lēmums"), kas *KWS* paziņots tā pašā gada 28. jūnijā, Biroja Apelāciju otrā padome noraidīja apelāciju. Tā uzskatīja, ka būtībā pieteiktajai preču zīmei nav atšķirtspējas Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

13 Apstrīdētā lēmuma 17. un 18. punktā teikts:

"17 [..] no padomes izpētes izriet, ka pieteikumā atveidotajai krāsai nav nekā oriģināla vai pat neparasta attiecīgajā nozarē.

18 Jau zināmu laiku sēklu ražotāji krāso to ražotās sēklas ar krāsvielām. Šī procedūra ir radīta, lai vērstu uzmanību uz to, ka sēklas ir apstrādātas (apstrāde, piemēram, ar pesticīdiem, fungicīdiem vai herbicīdiem). Šīs attīstības rezultātā var sastapt pat uzņēmumus, kas ražo krāsvielas sēklām. Tā, piemēram, ražotājs, pārdodot savas preces, norāda:

"[..] *Colorants identify treated seeds, as well as transgenic seeds [..] Seed colorants identify treated seed, reducing mishandling of seed treated with active ingredients such as fungicide or insecticide. With the help of seed colorants and coatings, producers will feel confident that their seed investment is safe* [..]

(http://www.bucolor.com/seeds/colorants.htm)

("[..] krāsas identificē apstrādātas tieši tāpat kā ģenētiski pārveidotas sēklas [..] sēklu krāsas ļauj atpazīt apstrādātas sēklas un samazināt ar tādām aktīvām vielām kā fungicīdiem vai insekticīdiem apstrādātu sēklu nepareizu izmantošanu. Sēklu krāsojums un pārklājums nodrošina ražotāju drošību sēklu investīcijās [..]")."

Pārsūdzētais spriedums

14 Ar Pirmās instances tiesā 2000. gada 28. jūnijā iesniegto prasību *KWS* lūdza atcelt Apstrīdēto lēmumu, norādot divus pamatus: no vienas puses, Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu un, no otras puses, šīs pašas regulas 73. un 74. panta pārkāpumu.

15 Ar Pārsūdzēto spriedumu Pirmās instances tiesa daļēji apmierināja *KWS* prasību.

16 Attiecībā uz pamatu par Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu Pirmās instances tiesa Pārsūdzētā sprieduma 33. punktā nosprieda, ka saistībā ar lauksaimniecības, dārzkopības un mežsaimniecības precēm, kas ietilpst 31. klasē, tostarp arī sēklām:

"[..] krāsu, ieskaitot pieteiktā oranžā toņa vai tam ļoti līdzīgu toņu, izmantošana attiecībā uz šīm precēm nav reta. Tāpēc pieteiktais apzīmējums neļauj konkrētajai sabiedrības daļai uzreiz atšķirt dažas prasītājas preces no tām, ko citi uzņēmumi krāsojuši ar citu oranžu nokrāsu."

17 Kas attiecas uz apstrādes iekārtām, kas ietilpst 7. un 11. klasē, tā Pārsūdzētā sprieduma 40. punktā norāda:

"[..] Apelāciju padome Apstrīdētā lēmuma 21. punktā pamatoti ir secinājusi, ka nereti sastopamas mašīnas, kas ir šādā krāsā vai līdzīgā tonī. Līdz ar to ir jāsecina — tā kā oranžā krāsa ir parasta, tā neļauj konkrētajai sabiedrības daļai uzreiz un droši atšķirt prasītājas iekārtas no mašīnām, kas ir krāsotas līdzīgā oranžā nokrāsā, bet kam ir cita komerciāla izcelsme. Tāpēc konkrētā sabiedrības daļa reģistrācijai pieteikto krāsu uztver drīzāk kā attiecīgo preču vienkāršu apdares elementu."

18 Turpretī, kas attiecas uz pakalpojumiem, kuri ietilpst 42. klasē, tā paša sprieduma 48. punktā Pirmās instances tiesa secināja:

"[..] apzīmējums, ko veido oranžā nokrāsa kā tāda, var konkrētajai sabiedrības daļai ļaut atšķirt attiecīgos pakalpojumus no tiem, kam ir cita komerciālā izcelsme, ja tai būtu jāizdara izvēle vēlāk sekojoša pirkuma laikā."

19 Rezultātā Pirmās instances tiesa atzina pamatu par Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu daļā, kas attiecas uz pakalpojumiem, kuri ietilpst 42. klasē, bet noraidīja tajā daļā, kas attiecas uz lauksaimniecības, dārzkopības un mežsaimniecības precēm, kuras ietilpst 31. klasē, kā arī apstrādes iekārtām, kuras ietilpst 7. un 11. klasē.

20 Attiecībā uz pamatu par Regulas Nr. 40/94 73. un 74. punkta pārkāpumu, Pirmās instances tiesa attiecībā uz 73. pantu uzskatīja, ka Apelāciju palāta ir ievērojusi pienākumu pamatot savu lēmumu.

21 Šajā sakarā Pārsūdzētā sprieduma 56. punktā Pirmās instances tiesa norādīja, no vienas puses, ka *KWS* rīcībā bija nepieciešamie pierādījumi, lai saprastu Apstrīdēto lēmumu un apstrīdētu tā likumību Kopienu tiesas priekšā.

22 No otras puses, šī paša sprieduma 59. punktā tā nosprieda, ka Apelāciju padome nav pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 73. pantu, nedarot *KWS* zināmus dokumentus, kas izmantoti, vienīgi sagatavojot un pamatojot Apstrīdēto lēmumu ar iemesliem un secinājumiem, kuri *KWS* jau ir zināmi.

23 Kas attiecas uz Regulas Nr. 40/94 74. pantu, Pirmās instances tiesa nolēma, ka Apelāciju padome ir ievērojusi šajā pantā paredzēto pienākumu pēc savas iniciatīvas veikt faktu pārbaudi:

> "60 [..] Apelāciju padome ir pareizi pārbaudījusi un izmantojusi vairākus attiecināmos faktus, lai izvērtētu apzīmējuma atšķirtspēju attiecībā uz dažādām precēm un pakalpojumiem, kas minēti preču zīmes reģistrācijas pieteikumā. Šajā sakarā Apstrīdētajam lēmumam analoģiski lēmumi, ko Birojs agrāk pieņēmis, vai internetā atrodamie piemēri nav ne Apstrīdētajā lēmumā izklāstītā pamatojuma aizvietojums, ne jauni fakti, ko Birojs pēc savas iniciatīvas nav pārbaudījis, bet gan papildu pierādījumi, ko Birojs ir norādījis savos procesuālajos rakstos, lai ļautu pārbaudīt Apstrīdētā lēmuma juridisko pamatotību."

24 Šādos apstākļos tā noraidīja pamatu par Regulas 40/94 73. un 74. panta pārkāpumu kopumā.

25 Tātad Pirmās instances tiesa atcēla Apstrīdēto lēmumu tajā daļā, kas attiecas uz pakalpojumiem, kuri ietilpst 42. klasē, noraidīja prasību visā pārējā daļā un piesprieda *KWS* segt pašai savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt divas trešdaļas Biroja tiesāšanās izdevumu.

Lietas dalībnieku prasījumi

26 *KWS* prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Pārsūdzēto spriedumu tajā daļā, kur tā prasību noraida;

— atcelt Apstrīdēto lēmumu tajā daļā, kurā tas netika atcelts ar Pārsūdzēto spriedumu;

— piespriest Birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

27 Biroja prasījumi Tiesai ir šādi:

— noraidīt apelācijas sūdzību;

— piespriest *KWS* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelāciju

28 Birojs savā atbildes rakstā norāda, ka "attiecīgās krāsas preču zīmes reģistrācija būtu bijusi jānoraida arī attiecībā uz prasītājas pieteiktajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar padomiem augu kultūras jomā. Birojs neapstrīd Pirmās instances tiesas spriedumu kā tādu. Tam tomēr nevajadzētu kavēt Tiesu spriest savādāk attiecībā uz krāsu bez kontūrām preču zīmju aizsardzību, pat ja nāktos neapstiprināt daļu no Pārsūdzētā sprieduma secinājumiem".

29 No šī vētījuma izriet, ka Birojs nepārprotami ir atturējies iesniegt pretapelācijas sūdzību ar mērķi atcelt Pārsūdzēto spriedumu tajā daļā, kas attiecas uz pakalpojumiem, kuri ietilpst 42. klasē, lai gan tas šajā ziņā šaubās par Pirmās instances tiesas lēmuma pamatotību.

30 Līdz ar to strīds Tiesā un rezultātā arī šis spriedums aprobežojas ar pieteikumu reģistrēt preču zīmes attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7., 11. un 31. klasē.

31 *KWS* pamato savu šādi ierobežoto apelāciju ar četriem pamatiem. Pirmais izriet no Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta pārkāpuma, kas paredz faktu pārbaudi pēc savas iniciatīvas, otrais — tiesību tikt uzklausītai pārkāpumu, trešais — pamatojuma pienākuma neievērošanu, un ceturtais — Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta par atšķirtspējas prasību nepareizu interpretāciju.

Par pirmo pamatu

32 Ar savu pirmo pamatu *KWS* norāda, ka Pirmās instances tiesa, Pārsūdzētā sprieduma 60. punktā aprobežojoties ar secinājumu, ka Apelāciju padome ir "pareizi pārbaudījusi un piemērojusi vairākus attiecināmos faktus", nav ievērojusi Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punktu, saskaņā ar kuru "Birojs izskata faktus pēc savas iniciatīvas". Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā, ka runa nav tikai par to, vai ir pārbaudīti fakti, bet vai ir nodrošināts, ka šī pārbaude ir bijusi pietiekami pilnīga. Faktiski pēc *KWS* uzskatiem Biroja veiktajai pārbaudei bija jābūt pietiekami izsmeļošai, lai ļautu droši secināt, ka pastāv atteikuma pamatojumi minētās Regulas 7. panta izpratnē.

33 Pirms lēmuma pieņemšanas Birojs esot pārbaudījis "tikai vienu", nevis "vairākus faktus". Apstrīdētā lēmuma 17. punktā Apelāciju padome atsaucas uz savu "izpēti". Kā vienīgo izpētes rezultātu tā minētā lēmuma 18. punktā norāda uz interneta lapu "http://www.bucolor.com/". Šī lapa nav pietiekama, lai pamatotu atteikumu. Faktiski tā ir viena vienīga ražotāja interneta lapa. Ar to nepietiek, lai pierādītu vispārīga lietojuma pastāvēšanu. Turklāt runa ir par Amerikas uzņēmumu. Bet izmantošana Amerikas tirgū principā nerada izmantošanas pierādījumu Kopienas teritorijā. Visbeidzot, šīs interneta lapas pirmā lapa ir veidota angļu valodā. Līdz ar to tā nav pieejama konkrētajai Kopienas sabiedrības daļai.

34 Ir jāsecina, ka ar šo pirmo pamatu *KWS* būtībā mēģina apstrīdēt faktu vērtējumu, ko pirms tam ir veikusi Apelāciju padome un vēlāk arī Pirmās instances tiesa.

35 Taču, kā izriet no EKL 225. panta un no Tiesas Statūtu 58. panta, apelācijas sūdzību var pamatot tikai ar pamatiem, kas attiecas uz tiesību jautājumu neievērošanu, un ir izslēgta jebkāda faktu izvērtēšanas iespēja.

36 Līdz ar to pirmais pamats ir nepieņemams.

Par otro pamatu

37 Ar savu otro pamatu *KWS* atsaucas uz tiesību tikt uzklausītai pārkāpumu, pirmkārt, procesā Apelāciju padomē un, otrkārt, procesā Pirmās instances tiesā. Šis otrais pamats tātad sastāv no divām daļām.

Par otrā pamata pirmo daļu

38 Ar otrā pamata pirmo daļu *KWS* norāda, ka attiecībā uz faktiem Birojs Apstrīdēto lēmumu ir pamatojis ar vienu vienīgu dokumentu, proti, Apstrīdētā lēmuma 18. punktā minēto un šī sprieduma 13. punktā atspoguļoto interneta lapu. Birojs šo atsauci ir darījis zināmu *KWS* pirmo reizi Apstrīdētajā lēmumā, t.i., Apelāciju padomē ierosinātā procesa beigās. Līdz ar to tas ir pārkāpis *KWS* tiesības tikt uzklausītai.

39 Tā vietā, lai atklātu šo pārkāpumu, Pirmās instances tiesa esot pārbaudījusi tikai vienu jautājumu, proti, vai dokumenti ir bijuši nepieciešami, lai saprastu Apstrīdēto lēmumu. Tā esot arī nepareizi minējusi Pārsūdzētā sprieduma 58. punktā, ka "prasītāja būtībā zināja argumentus un faktus, ko šī padome gatavojas pārbaudīt, lai atceltu vai apstiprinātu pārbaudītāja lēmumu, un līdz ar to prasītajai [bija] iespēja izteikties šajā sakarā".

40 Turklāt *KWS* norāda, ka šis tiesību tikt uzklausītai pārkāpums no Apelāciju padomes puses ir liedzis iespēju procesa laikā Apelāciju padomē ierobežot preču sarakstu, par kurām tiek lūgta preču zīmes reģistrācija, un tādējādi panākt to, ka šis lūgums tiek apmierināts.

41 Ir jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 40/94 73. panta otrajam teikumam Biroja lēmumi balstās tikai uz tādiem iemesliem vai pierādījumiem, par ko attiecīgajiem lietas dalībniekiem ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus.

42 Atbilstoši šim noteikumam Biroja Apelāciju padome savu lēmumu balsta tikai uz tādiem faktiem vai tiesību normām, par ko attiecīgajiem lietas dalībniekiem ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus.

43 Līdz ar to gadījumā, ja Apelāciju padome pēc savas iniciatīvas meklē faktus, ar ko pamatot savu lēmumu, tai noteikti ir jāpaziņo lietas dalībniekiem, lai tie varētu paziņot savus apsvērumus.

44 Šajā gadījumā no lietas materiāliem izriet, ka Apelāciju padome nav paziņojusi *KWS* ne tās izpētes rezultātus, ne interneta lapas saturu, kas minēti attiecīgi Apstrīdētā lēmuma 17. un 18. punktā.

45 Tā rezultātā Apelāciju padome ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 73. panta otro teikumu.

46 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, Pārsūdzētā sprieduma 59. punktā spriežot, ka Apelāciju padome nav pārkāpusi minētās Regulas 73. pantu.

47 Tomēr ir jāuzsver, ka Apstrīdētā lēmuma 14. līdz 16. punktā Apelāciju padome, apstiprinot pārbaudītāja lēmumu, uzskatīja, ka šai krāsai nav atšķirtspējas attiecībā uz konkrētajām precēm. Faktiski krāsai kā tādai principā nav raksturīga atšķirtspēja, izņemot gadījumus, kad tā iegūta izmantošanas rezultātā, un oranžā krāsa ir tāda krāsa, kas šīm precēm ir ļoti raksturīga. Turklāt prasītājas konkurenti arī varētu būt ieinteresēti lietot minēto krāsu.

48 Šie argumenti, par kuriem *KWS* ir bijusi iespēja izteikt savu viedokli, bija pietiekami, lai pamatotu apelācijas noraidīšanu Apelāciju padomē.

49 Secinājums, kas ietverts Apstrīdētā lēmuma 17. punktā un kas izriet no Apelāciju padomes veiktās izpētes, atbilstoši kam krāsai, kuras reģistrācija tika lūgta, nav nekā neparasta konkrētajā profesionālajā nozarē, tikai apstiprina argumentāciju, kas jau pietiekami pamatoja minēto lēmumu. Tāpat Apstrīdētā lēmuma 18. punktā minētajam un ar fragmentu no interneta lapas ilustrētajam secinājumam, atbilstoši kam ražotāji krāso savas sēklas, lai vērstu uzmanību uz to, ka tās ir tikušas apstrādātas, ir tikai apstiprinošs raksturs.

50 No tā izriet, ka Apstrīdētā lēmuma 17. un 18. punkta prettiesiskums, kas izriet no Regulas Nr. 40/94 73. panta otrā teikuma, nevar būt par iemeslu šī lēmuma atcelšanai.

51 Līdz ar to nav pamata atcelt Pārsūdzēto spriedumu, neskatoties uz tiesību kļūdu tā 59. punktā (šajā sakarā skat. 2002. gada 24. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-74/00 P un C-75/00 P *Falck et Acciaierie di Bolzano*/Komisija, *Recueil*, I-7869. lpp., 122. punkts, un 2003. gada 30. septembra spriedumus lietā C-93/02 P *Biret International*/Padome, *Recueil*, I-10497. lpp., 60. punkts, un lietā C-94/02 P *Biret et Cie*/Padome, *Recueil*, I-10565. lpp., 63. punkts).

52 Šo secinājumu negroza arī arguments, saskaņā ar kuru *KWS* tika liegta iespēja ierobežot preču zīmes reģistrācijai iesniegto preču sarakstu procesa laikā Apelācijas padomē. Pirmkārt, *KWS* jebkurā laikā varēja iesniegt Birojam lūgumu par preču un pakalpojumu saraksta ierobežošanu saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 44. pantu un Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas Nr. 2868/95, ar ko īsteno Regulu Nr. 40/94 (OV L 303, 1. lpp.), 13. noteikumu. Fakts, ka visas procedūras laikā Birojā *KWS* nav iesniedzis šādu lūgumu, ir uzskatāms par pašas *KWS* brīvu izvēli, nevis Apelāciju padomes *KWS* uzklausīšanas tiesību neizpildi attiecībā uz Apstrīdētajā lēmumā minēto interneta lapu. Otrkārt, neviens lietas materiālu elements neļauj secināt, ka attiecīgo preču saraksta ierobežošana būtu novedusi pie pieteikto preču zīmju reģistrācijas.

53 No iepriekš sacītā izriet, ka otrā pamata pirmā daļa noraidāma kā neefektīva.

Par otrā pamata otro daļu

54 Ar otrā pamata otro daļu *KWS* norāda, ka Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā tās argumentus attiecībā uz iepriekš minēto interneta lapu. Pirmās instances tiesa pati ir pārkāpusi tās tiesības tikt uzklausītai. Procesa laikā Pirmās instances tiesā *KWS* tika

liegta iespēja ierobežot preču sarakstu, par kurām tika lūgta preču zīmju reģistrācija, kas, iespējams, būtu atļāvis šo reģistrāciju.

55 Ir jāatgādina, ka Pārsūdzētā sprieduma 49. punktā Pirmās instances tiesa skaidri apkopoja *KWS* argumentāciju, ar ko tā norāda uz tiesību tikt uzklausītai pārkāpumu. Šajā apkopojumā jo īpaši ir minēts *KWS* apgalvojums, saskaņā ar kuru tā nav saņēmusi dokumentus, uz ko Birojs pamatojās, pieņemot lēmumu.

56 Pārsūdzētā sprieduma 58. un 59. punktā Pirmās instances tiesa izsakās par šo argumentāciju, skaidri pamatojot savu nostāju. Pat ja — kā tas tika konstatēts šī sprieduma 46. punktā — tās juridiskā analīze bija kļūdaina, no šī pamatojuma izriet, ka Pirmās instances tiesa ir pilnībā uzklausījusi *KWS* apgalvojumu.

57 No tā izriet, ka tā nav pārkāpusi *KWS* tiesības tikt uzklausītai tiesvedības laikā.

58 Fakts, ka Pirmās instances tiesa nav pārkāpusi *KWS* tiesības tikt uzklausītai, liedz jebkādu pamatojumu argumentam, saskaņā ar kuru šāda pārkāpuma sekas būtu liegt *KWS* iespēju tiesvedības laikā Pirmās instances tiesā ierobežot preču sarakstu, attiecībā uz kurām tika lūgta preču zīmes reģistrācija. Jebkurā gadījumā Pirmās instances tiesa Pārsūdzētā sprieduma 14. punktā pamatoti atzina, ka lūgums, ko *KWS* izteica tiesas sēdes laikā nolūkā ierobežot preču sarakstu, ir nepieņemams. Faktiski šāds lūgums neatbilst Regulās Nr. 40/94 un Nr. 28687/95 paredzētajiem nosacījumiem, un tā mērķis ir mainīt strīdus priekšmetu pretēji Pirmās instances tiesas Reglamenta 135. panta 4. punktam.

59 Tātad otrā pamata otrā daļa ir noraidāma kā nepamatota.

60 Līdz ar to otrais pamats ir jānoraida kopumā.

Par trešo pamatu

61 Ar savu trešo pamatu *KWS* apgalvo, ka nav ievērots pamatojuma pienākums, pirmkārt, no Pirmās instances tiesas puses Pārsūdzētajā spriedumā, otrkārt, no Apelāciju padomes puses Apstrīdētajā lēmumā. Arī šis pamats sastāv no divām daļām.

Par trešā pamata pirmo daļu

62 Ar trešā pamata pirmo daļu *KWS* norāda, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, spriežot, ka Apstrīdētais lēmums ir bijis pietiekami pamatots. Pirmās instances tiesa esot stipri sašaurinājusi pamatojuma prasību.

63 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 73. panta pirmo teikumu "Biroja lēmumos norāda to pamatojumu".

64 Šādi noteiktā pamatojuma pienākuma piemērojamība ir tāda pati kā EKL 253. pantā paredzētā pienākuma piemērojamība.

65 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka pamatojumam, kas pieprasīts EKL 253. pantā ir skaidri un neapšaubāmi jāizklāsta autora, kas pieņēma attiecīgo tiesību aktu, argumentācija tādā veidā, lai ieinteresētajām personām sniegtu iespēju iepazīties ar pieņemtā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai — īstenot tās kontroli. Nav vajadzīgs, lai pamatojumā tiktu izklāstīti visi atbilstošie fakti un tiesību normas, jo jautājums par to, vai akta pamatojums atbilst EKL 253. panta prasībām, ir jānovērtē ne tikai attiecībā uz tā teksta redakciju, bet arī uz akta kontekstu, kā arī visu tiesību normu kopumu, kas regulē attiecīgo jomu (šajā sakarā skat. 1998. gada 2. aprīļa spriedumu lietā C-367/95 P Komisija/*Sytraval* un *Brik's France*, *Recueil*, I-1719. lpp., 63. punkts, un 2000. gada 30. marta spriedumu lietā C-265/97 P *VBA Florimex* u.c., *Recueil*, I-2061. lpp., 93. punkts).

66 Šajā lietā Apelāciju padome reģistrācijas pieteikumu noraidīja ar pamatojumu, ka preču zīmei, kuras reģistrācija tika lūgta, trūkst atķirtspējas Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkts b) apakšpunkta nozīmē.

67 Apelāciju padome ir devusi pilnīgu un precīzu šī vērtējuma pamatojumu Apstrīdētā lēmuma 14. līdz 25. punktā.

68 Pirmkārt, tā vispirms norādīja, ka krāsai kā tādai nav atšķirtspējas, izņemot gadījumu, ja var pierādīt, ka tā šādu īpašību ir ieguvusi izmantošanas rezultātā, un, otrkārt, ka krāsām ir jābūt pieejamām visiem uzņēmumiem. Saskaņā ar Apelāciju padomes viedokli krāsai kā tādai varētu atzīt atšķirtspēju tikai dažos apstākļos ar nosacījumu, ka runa ir par pavisam īpašu krāsu no attiecīgo preču un pakalpojumu viedokļa. Apelāciju padome tālāk detalizēti norādīja iemeslus, kādēļ oranžā krāsa nav neparasta attiecībā uz precēm, kas minētas reģistrācijas pieteikumā. Tā piebilda, ka tai nav saistoši Vācijas kompetento iestāžu izdotie lēmumi par preču zīmēm, uz ko atsaucās *KWS*. Visbeidzot tā atgādināja, ka *KWS* nav pierādījusi, ka attiecīgā krāsa ir ieguvusi atšķirtspēju izmantošanas rezultātā Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta nozīmē.

69 Nav šaubu, ka šāds pamatojums izpilda Regulas Nr. 40/94 73. panta pirmā teikuma prasības. Pirmās instances tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, spriežot, ka *KWS* rīcībā bija nepieciešamie fakti, lai saprastu Apstrīdēto lēmumu un apstrīdētu tā tiesiskumu Kopienu tiesā.

70 Līdz ar to trešā pamata pirmā daļā ir noraidāma kā nepamatota.

Par trešā pamata otro daļu

71 Ar trešā pamata otro daļu *KWS* norāda, ka Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi pamatojuma pienākumu, Pārsūdzētā sprieduma 56. punktā vienkārši norādot, ka Apstrīdētais lēmums "[ļāva] prasītājai saprast tās lūguma noraidījuma iemeslus".

72 Lasot Pārsūdzētā sprieduma 56. punktu, ir skaidrs, ka šis punkts apkopo tos Apstrīdētā lēmuma elementus, ko Pirmās instances tiesa uzskata par izšķirošiem, un izskaidro iemeslus, pamatojoties uz kuriem Pirmās instances tiesa nosaka, ka šie elementi ir pietiekami. Veikusi šo apkopojumu un skaidrojumu, Pirmās instances tiesa šī punkta pēdējā teikumā secināja, ka *KWS* rīcībā bija nepieciešamie elementi, lai saprastu Apstrīdēto lēmumu un apstrīdētu tā tiesiskumu Kopienu tiesā.

73 No tā izriet, ka šis Pārsūdzētā sprieduma punkts satur pietiekamu pamatojumu.

74 Trešā pamata otrā daļa tātad ir nepamatota.

75 Tāpēc trešais pamats ir noraidāms kopumā.

Par ceturto pamatu

76 Ar savu ceturto pamatu *KWS* norāda, ka tādu preču zīmju atšķirtspēja, kas sastāv no krāsas, ir nosakāma pēc tiem pašiem principiem, kā cita veida preču zīmju, jo īpaši vārdisku un grafisku preču zīmju, atšķirtspēja, un ka tām nevar tikt noteiktas augstākas prasības. Nav svarīgi, vai attiecīgās preces vai pakalpojumi pastāv citās krāsās, kas kalpo noteiktu īpašību norādīšanai. Turpretī būtu jāpārbauda, vai attiecīgā krāsa konkrētajā gadījumā no sabiedrības daļas viedokļa tiek uzskatīta par norādi uz noteiktām īpašībām. Ja vairāki uzņēmumi lieto dažādas krāsas, lai norādītu noteiktās īpašības, sabiedrības daļa tajā pašā laikā, vadoties pēc krāsas, varētu noteikt ražotāju. Tātad būtu jāatzīst atšķirtspējas pastāvēšana. Šajā lietā oranžā krāsa ieinteresēto vidū netiekot uzskatīta par norādi uz attiecīgo preču un pakalpojumu konkrētām īpašībām, un ir izslēdzama to dekoratīvā un funkcionālā izmantošana. Līdz ar to būtu jāatzīst preču zīmes atšķirtspēja.

77 Pārsūdzētajā spriedumā Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi šādas vērtējuma kļūdas: vispirms tā ir noteikusi stingrākas prasības krāsu preču zīmēm kā citām preču zīmēm, turklāt tā ir kļūdījusies attiecībā uz atšķirtspējas kritēriju, kas kalpo vienīgi par norādi uz komerciālo izcelsmi, un, visbeidzot, ieinteresēto aprindu uztveri ir aizvietojusi ar savu uztveri.

78 Kas attiecas uz dažādu preču zīmju kategoriju atšķirtspējas vērtējuma kritērijiem, Pirmās instances tiesa Pārsūdzētā sprieduma 29. punktā pamatoti atgādina, ka Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts nenošķir dažādu veidu apzīmējumus. Tā pamatoti norādīja, ka tomēr konkrētās sabiedrības daļas uztvere nav obligāti vienāda apzīmējumu, kas sastāv no krāsas kā tādas, gadījumā un vārdiskas vai grafiskas preču zīmes gadījumā, kas sastāv no apzīmējumiem, kuri nav atkarīgi no preču, ko tie apzīmē, veidola. Ja konkrētajai sabiedrības daļai ir pieradums vārdiskās un grafiskās preču zīmes uzreiz uzskatīt par preces komerciālās izcelsmes identificējošu apzīmējumu, tas nav obligāti tieši tāpat, kad apzīmējums atbilst preces ārējam veidolam [attiecībā uz identisku normu, kas paredzēta Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās Direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989 L 40, 1. lpp.), 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā, skat. 2003. gada 6. maija spriedumu lietā C-104/01 *Libertel*, *Recueil*, I-3793. lpp., 65. punkts].

79 Šajā sakarā krāsa kā tāda attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, par ko ir lūgta reģistrācija, var iegūt atšķirtspēju izmantošanas rezultātā Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta nozīmē. Turpretī krāsas kā tādas gadījumos atšķirtspēja pirms izmantošanas var piemist tikai ārkārtas apstākļos un, proti, ja preču vai pakalpojumu daudzums, par kuriem tika lūgta preču zīme, ir ļoti ierobežots un konkrētais tirgus ir ļoti specifisks [attiecībā uz identisku normu Direktīvas 89/104/EEK 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Libertel*, 66. un 67. punkts].

80 Taču, kas attiecas uz apstrādes iekārtām, kuras ietilpst 7. un 11. klasē, Pirmās instances tiesa Pārsūdzētā sprieduma 39. un 40. punktā secina, no vienas puses, ka *KWS* nav norādījusi tādus elementus, kas ļautu radīt preču kategoriju, kurām dažas krāsas nebūtu vispārīgi lietotas, un, no otras puses, ka nereti ir sastopamas iekārtas attiecīgajā krāsā vai līdzīgā tonī.

81 Attiecībā uz lauksaimniecības, dārzkopības un mežsaimniecības precēm, kas ietilpst 31. klasē, tā Pārsūdzētā sprieduma 33. punktā secināja, ka krāsu izmantošana, ieskaitot pieteikto oranžo toni vai ļoti līdzīgus toņus, nav retums.

82 No tā izriet, no vienas puses, ka Pirmās instances tiesa nav piemērojusi stingrākus kritērijus krāsu preču zīmēm kā citām preču zīmēm un, no otras puses, pieņemot, ka attiecīgajai preču zīmei nepiemīt atšķirtspēja attiecībā uz precēm, par kurām tika lūgta reģistrācija, ka tā nav pieļāvusi nevienu tiesību kļūdu attiecībā uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

83 Šajā sakarā ceturtais pamats ir noraidāms kā nepamatots.

84 Kas attiecas uz jautājumu par Pirmās instances tiesas secinājumu precizitāti saistībā ar konkrētai sabiedrības daļai piemītošo uztveri attiecībā uz krāsu izmantošanu konkrētajām precēm, ir jānorāda, ka tā balstās uz faktu vērtējumu.

85 Taču, kā izriet no EKL 225. panta un no Tiesas Statūtu 58. panta, apelācijas sūdzību var pamatot tikai ar pamatiem, kas attiecas uz tiesību jautājumu neievērošanu, un ir izslēgta jebkāda faktu izvērtēšanas iespēja.

86 No tā izriet, ka tajā daļā, kur *KWS* apstrīd Pirmās instances tiesas secinājumu attiecībā uz konkrētas sabiedrības daļas uztveri, ceturtais pamats ir nepieņemams.

87 Tādējādi ceturtais pamats ir noraidāms kopumā.

88 Tā kā neviens no *KWS* izvirzītajiem pamatiem netika atzīts, apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

89 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Birojs ir prasījis piespriest *KWS* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā *KWS* spriedums ir nelabvēlīgs, tad jāpiespriež *KWS* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

1) Apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *KWS Saat AG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]